

והוא מוסיף "הומקחו של מ.ל. לפני ועדה חו"ב דיעזעה אוהי. יצאו
מכיו דברים שהיו גרועים בהחלט. היו דברים שאמר עליהם שהיו מגונים. - -
חלקי לא עם אלה עגומים את החלל על כל פרשת טעולת לבון בהנחבת ההסתדרות.
יש לי חרעומות עליו, וחריעומות רציניות מאודי חרעומות על אומין של הופעות
(מופניות) מוסימות שלו, חרעומות על אומין דיבורי, חרעומות על מסר של יחסי
אישים ויחסי חברים ואולי עוד משהו". בחמשן מכחבו הוא מדגיש כי הטעם לקבל
ההסתדרות של לבון, לא היה פירובו למסר את פרש כדריסת לבון, אלא "היחא לזה
סיבה אחרת, - הרבה יותר חמורה בעיני - והיא היחס שנמגבש אצלי כשר הבסחון
וכן היחסים שנוצרו בינו לבין אנשי צמרת הבסחון".

3.11.64, יום ג' כח' חשוון

ביקשתי הבורק מחיים להמציא החומר של חומר על חקירת בארי כדבר
הטלגרמה (הטלגרמות) מזויפת (מות), ולסאול את שאול מה הסלחי עליו ומה
סיפורי לו על פניחו של אימר אלי בימים ההם.

בשהיט עשרה ו-45 דקות קיבלתי מחיים טלפון זהו דיברתי עם שאול
אביגור היום 3 בנובמבר שעה 12.00 ואלה רביון בן-גוריון לא השיל עלי

דבר. עבדתי אז במשרד מבטחון. ירעתי על האשמות שהיו חלוצות ועוסדות נגד אבא חושי, שגילו כביכול לבריטים משהו מאכזריות ההבנה אצ לחבל באוכלוסיית בריטים. באו אלי חברים ומהוך - - - סאין בסרו לי שלדבר אין יסוד. החברים הביאו אלי מאנטי איסר בארי ובטורה הראשונה את חיים ולנדר (יערי) שאיסר הכתיב לו הסברק או המברקים. חיים ולנדר לא ירע על הכוונות הזדוניות הקשורות במברקים אלה. בדקתי הענין עד חסוף ונוכחתי לרעה שאין להאמנות בגד אבא חושי כל יסוד. אז באתי אל ב.ג., סטרחי לו הדבר, הוא היה מזועזע וננוכחותי קרא לדוד שאלתיאל (המפקח על הצבא ולאחר מכן לפרקליט הצבאי הראשי סא"ל חוטר ישי. הג קראו כחדש לאנטיס ביניהם לולנדר וגבו עדויות.

כאחר שהיה מדובר באבא חושי קיבלתי רשות פ.ב.ג. כשר מבטחון, וברש סטרחי במסיבה פולגחית אחת שהענין נבדק, וסאין שחזר להאשמה בגד אבא חושי".

חיים מוסיף: "כל זאת טטר שאול מזכרוננו".

נדמה לי שאול לא זוכר היטב. מה שזכור לי הוא שבאחר הימים בא אצלי איסר בארי (הוא היה בא אצלי יום ויום ומוסר לי ידיעות הש"י) והראני חלברט באנגלית וחתומה ע"י אבא חושי, ושלווח לאיזה משרד מחשלהי בריטי וכו חלשנה על החבנה. הייתי נדחם והמסר האכזרי עד אז בכל מילה שחיה סוכר לי איסר בארי יום יום. אבל קשה היה לי לחניה שאבא חושי ילסין על ההבנה, הכלתי על שאול אביבדר ועל אפרים רייזנר לבדוק הדבר, והם באו וכעבור זמן - איני

זוכר כמה זמן - באו והגידו לי כי איסר בארי הודה שהוא בעצמו חיבר את

או הכתיב לפי שהוא הטלגרמה.

רציתי להעמיד אותו למשפט. אמרו לי שיש עליו משפט בענין סוביאנסקי

ואין להעמידו למשפט בשעה זו. כנראה - איני זוכר זאת - שבינתיים עשה הוועד

הכדינה חוקה (לפני הבחירות לכנסת) שפוחלים על כל חמאים, פרט למעסי רבצ,

ואי אפשר היה עוד להעמיד למשפט.

- לפני הצעה סלפן לי חיים חורי אמר לו כי דיבר עם יוסף. הוא והיועץ

קראו חומר (לא ברור אם כולו או חלקו) "בהחלטות פומצות". ביקש לא לדבר

עדיין על כך.

לאחר שקיבלתי מחיים דברי שאל כהנא מכתב לאפרים רייזנר אם הוא זוכר

שכניתי אותו ואת שאל לברר ענין הטלגרמה שכסר בידי איסר על הלשנה א.ח.

בערב קבלתי מחיים חליפה מכתבים ביני ובין אפרים רייזנר. מכתב שלי שנשלח

לאפרים ביום 8.7.49, וחשוכה ארוכה באפרים מיום 16.7.49 (חמשה עמודים),

וגם חומר ששלח חומר ישיש לרמסכל בענין זה (מיום 18.3.49).

כשדיברתי בישיבת מזכירות המפלגה ביום 23.10.64 כי אסכול בטרתי תעודות

לפני המשפטים והיועץ המשפטי אמר אסכולו "בניגוד לרצון המפלגה".